

Column

*Jeroen van Urk
Lid Gemeenteraad Hengelo en
welzijnsadviseur Spil, Zwolle*

EEN BORSTPLAN

Charmant was vooral het statement van de Kamervoorzitter: de afsluiting van de parkeergarage onder het Plein kon er nog mee door, maar het werk in het parlement moest gewoon kunnen doorgaan. Clinton of geen Clinton. Behalve dat het zich binnenskamers ophouden en bezighouden van de volksvertegenwoordiging iets zegt over haar afstand tot het volk, toont deze opvatting onze calvinistische volksaard ten voeten uit. Dan liever Peper, met zijn big-band-welkom voor 'A great son of America'. Dat spreekt aan, ik mag de showy-way-of-life wel, die ze er aan de andere kant van de Oceaan op na houden. Af en toe uit je bol gaan is een goede remedie tegen allerhande kopzorgen in dit leven. Er waren trouwens wel meer karakteristieke opmerkingen te beluisteren. Hilarisch vond ik de woordvoerder van het Rijksmuseum over het bezoek van Hillary: "Het is niet wat je noemt een topdag, het is wat drukker dan normaal". Wat een gevoel voor maatschappelijke gelijkheid! Duidelijk meer dan de Hagenaar, die zich zuchtend neerlegde bij het presidentieel bezoek: "Persoonlijk vind ik het nogal een gedoe, maar het zal wel nodig zijn qua veiligheid".

Nederland in een notendop: wat moet dat moet, doe maar gewoon en werk-werk-werk. Het Marshallplan moet juist aan ons land welbested zijn geweest. De wederopbouw met vereende krachten aangepakt, dankzij 'het psychologische effect van volle schepen in de haven', aldus een historische analyse. Psychologie, welbevinden: het brengt je op de gedachte om nog iets meer terug te doen naast een openbaar, ordelijk en veilig verlopen herdenkingsfeest.

Want hadden wij destijds een gebrek aan welvaart, Amerikanen van nu zouden geholpen zijn met wat meer veiligheid en welzijn. De verharding van hun maatschappij neemt soms zorgelijke trekken aan, en waait al aardig onze kant op. Een 24-uurs-economie waarin je aan de onderkant baantje-na-baantje je inkomen bij elkaar sprokkelt; een tweedeling waarvan het zwerven op straat het sociaal afzichtelijke bewijs is; nog altijd teveel mensen die aan- of afgeschoten worden. Zorg-zorg-zorg voor Amerika: een unieke kans voor onze welzijnsminister, een Borstplan voor Amerika! Met bijvoorbeeld uitwisselingsprogramma's van het maatschappelijk middenveld in de Verenigde Staten en de Verenigde Nederlanden.

Aldus ben ik aangeland bij het onderwerp van mijn eerste column in dit blad: de veramerikanisering van de samenleving. Een mooi moment om (drie jaar hersenspingsels over veiligheid, welzijn en communicatie later) u te bedanken voor de aandacht, er in stijl een *See you* aan toe te voegen en er een punt achter te zetten: •